

**Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2006 r. — Sonia Rykiel
Création et Diffusion de Modèles przeciwko OHIM —
Cuadrado (SONIA SONIA RYKIEL)**

(Sprawa T-131/06)

(2006/C 165/55)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sonia Rykiel Création et Diffusion de Modèles (Paryż, Francja) [Przedstawiciel: adwokat E. Baud]

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Cuadrado S.A. (Paterna, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 30 stycznia 2006 r. w sprawie R 329/2005-1,
- obciążenie kosztami postępowania strony pozwanej i w przypadku jego przystąpienia — interwenienta.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Sonia Rykiel Création et Diffusion de Modèles

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „SONIA SONIA RYKIEL” dla towarów z klas 3, 9, 14, 18 i 25 (zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 1035625)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeczności: Cuadrado S.A.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeczności: Krajowe znaki towarowe „SONIA” dla towarów z klas 24 i 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu w odniesieniu do towarów z klasy 25

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów i odrzucenie zgłoszenia dla wszystkich towarów z klasy 25

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 43 ust. 3 i art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40//94

**Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2006 r. — Gorostiaga
Atxalandabaso przeciwko Parlamentowi**

(Sprawa T-132/06)

(2006/C 165/56)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Koldo Gorostiaga Atxalandabaso (Saint Pierre-d'Irube, Francja) (przedstawiciel: D. Rouget, avocat)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności spornej decyzji Sekretarza Generalnego z dnia 22 marca 2006 r.;
- nakazanie stronie pozwanej pokrycia jej własnych kosztów, jak również kosztów poniesionych przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

W dniu 22 grudnia 2005 r. w ramach skargi wniesionej przez skarżącego, byłego posła do Parlamentu Europejskiego, Sąd Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wydał wyrok (sprawa T-146/04 Koldo Gorostiaga Atxalandabaso przeciwko Parlamentowi (!)), którym uchylił, z powodu uchybień proceduralnych, decyzję Sekretarza Generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 24 lutego 2004 r. dotyczącą ściągnięcia kwot przekazanych skarżącemu tytułem zwrotu kosztów i diet poselskich, w zakresie w jakim stanowiła ona, że ściągnięcie kwoty stanowiącej dług skarżącego nastąpi w drodze potrącenia. W dalszej części skarga została oddalona. W następstwie tego wyroku Sekretarz Generalny Parlamentu wydał w dniu 22 marca 2006 r. nową decyzję o ściągnięciu w drodze potrącenia kwot przekazanych skarżącemu. Mowa tu o zaskarżonej decyzji.

W uzasadnieniu skargi o stwierdzenie nieważności, skarżący podnosi, po pierwsze, zarzut naruszenia powagi rzeczy osądzonej, gdyż procedura wydania zaskarżonej decyzji, jego zdaniem, jest niezgodna z wyrokiem Trybunału z dnia 22 grudnia 2005 r. Drugi zarzut dotyczy rzekomego naruszenia Przepisów dotyczących zwrotu posłom do Parlamentu Europejskiego kosztów i diet, a mianowicie art. 27 ust. 3 i 4. Ponadto skarżący powołuje się na wystąpienie siły wyższej, skutkującej pozbawieniem go dostępu do jego dokumentów księgowych, a także wydaniem przez władze jednego z państw członkowskich decyzji odmownej w zakresie dokonania zwrotu należności, która została zapłacona w innym postępowaniu. Skarżący powołuje się również na naruszenie podstawowych wymogów proceduralnych, bowiem przy wydaniu zaskarżonej decyzji

procedury konsultacyjne nie zostały zastosowane w sposób właściwy. Skarżący utrzymuje, że zaskarżona decyzja narusza zasady obiektywizmu, bezstronności, równości i niedyskryminacji. Ponadto, podnosi on zarzuty dotyczące naruszenia obowiązku uzasadnienia, a także niezastosowania się do przepisów dotyczących powiadamiania o podjętej decyzji przez instytucje, co stanowi naruszenie Kodeksu dobrej praktyki administracyjnej. Wreszcie skarżący na poparcie swojej skargi powołuje się na zarzut nadużycia władzy i błędnej oceny stanu faktycznego.

(¹) Dotychczas nieopublikowany w Zbiorze

Skarga wniesiona w dniu 11 maja 2006 r. — Central przeciwko OHIM — Pages Jaunes (słowny znak towarowy PAGESJAUNES.COM)

(Sprawa T-134/06)

(2006/C 165/57)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Xentral LLC (Miami, Stany Zjednoczone Ameryki) [Przedstawiciel: adwokat A. Bertrand]

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Pages Jaunes SA (Sèvres, Francja)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji R 708/2005-1 z dnia 15 lutego 2006 r.,
- stwierdzenie ważności wspólnotowego znaku towarowego PAGESJAUNES.COM,
- obciążenie Izby Odwoławczej OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Central LLC

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „PAGESJAUNES.COM” dla towarów z klasy 16 (zgłoszenie nr 1 880 871)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Pages Jaunes SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny krajowy znak towarowy „LESPAGESJAUNES” dla towarów z klasy 16, firma i nazwa handlowa „PAGES JAUNES”

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu dla wszystkich podnoszonych towarów

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Skarżąca podnosi powołuje się na swoje wcześniejsze prawo do domeny „PAGESJAUNES.COM”, które jej zdaniem można przeciwstawić znakowi towarowemu i firmie strony wnoszącej sprzeciw.

Wskazuje ona również na naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ znak towarowy strony wnoszącej sprzeciw ma zwykły i bardzo mało odróżniający charakter.

Utrzymuje ona, że jej znak towarowy, o którego rejestrację wniosła, w żaden sposób nie stanowi naruszenia względem firmy i nazwy handlowej strony wnoszącej sprzeciw.

Skarżąca podważa również powszechną znajomość znaku towarowego strony wnoszącej sprzeciw.

Skarga wniesiona w dniu 5 maja 2006 r. — Al-Faqih przeciwko Radzie

(Sprawa T-135/06)

(2006/C 165/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Al-Bashir Mohammed Al-Faqih (Birmingham, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: N. Garcia, solicitor, S. Cox, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 561/2003 z dnia 27 marca 2003 r. i rozporządzeniem Komisji (WE) nr 246/2006 z dnia 10 lutego 2006 r. oraz wzmianki o skarżącym w Załączniku I;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący jest obywatelem libijskim zamieszkałym w Zjednoczonym Królestwie. Domaga się on stwierdzenia nieważności między innymi rozporządzenia nr 246/2006 (¹), na mocy którego jego nazwisko zostało dodane do wykazu osób, grup i podmiotów związanych z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i Talibami, w stosunku do których stosuje się zamrożenie funduszy i innych zasobów gospodarczych na mocy art. 2 rozporządzenia nr 881/2002 (²).